

[Bjørn Poulsen]

Jeg kan ikke love ministeren støtte til forslagets gennemførelse, men skal vi til at snakke om at lave noget fornuftigt på enkeltområder af hensyn til landbruget, så stiller vi op.

Sønderby (V):

Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag om administrationen af EF-forordningerne, altså de såkaldte bemyndigelseslove. De har været drøftet meget ude omkring, men det skal jeg senere vende tilbage til.

Lovforslaget er en sammenskrivning af de to love om EF-forordningerne på landbrugsområdet, og det har gjort en generel revision af de to bemyndigelseslove hensigtsmæssig.

Den tidligere statsrevisor hr. Bjørn Poulsen havde roser til landbrugsministeren, og vi ved vel alle sammen, at der har været nogle enkelte problemer – jeg tror endda, at der har været det i det sønderjyske, hvor man er kommet til at bruge nogle penge til noget sygdomsbekæmpelse i forbindelse med grænsedragningen.

Jeg tror ikke, at det var det spørgsmål, der var fremme i organisationerne, men det bliver nu klaret. Der står i loven, at der kun kan udbetales til danske landmænd.

Der er altså også en forenkling her, hvor landbrugsministeren sammenskriver to love. Det er også en opstramning, som kritik af begge loves administration har nødvendiggjort. Det er altså en klargøring af, både hvordan pengene udbetales, og hvordan de anvendes.

Kapitel 1 omhandler administration af mærkedsordningerne, og det er helt naturligt, som hr. Bjørn Westh også sagde, her at have nogle bemyndigelser til landbrugsministeren. Vi synes, at landbrugsministeren indtil nu har klaret disse bemyndigelser på en tilfredsstillende måde.

På grund af nogle overtrædelsessager indføres det mere præcist nu, hvordan de kontrollerende myndigheder kan foretage kontrol, og det har tiden nok vist er nødvendigt.

Kapitel 2 omhandler de såkaldte produktionsafgiftsfonde. Her sker der også en opstramning, idet ministeren nu laver en bestemmelse om, hvordan midlerne kan anvendes, og laver en bestyrelse, der får et meget stort ansvar.

Det er der ikke nogen der har lagt mærke til, men der bliver da også nu mulighed for, at pengene kan bruges til miljøfremmende investerin-

ger, hvis der bliver behov for det, og måske også til kontrol af de i kapitel 1 nævnte forordninger.

Formålet med den nævnte anvendelse af produktionsafgifterne bliver præciseret, men jeg vil da gerne til hr. Bjørn Westh sige, at det er rigtigt, at det er vigtige områder, som disse midler bruges til. De bliver suppleret op med promillepenge fra amtskatterne. Det er altså kun de 4,3 promille af de skatter, som landbruget betaler, men ifølge den sidste opgørelse, jeg har set, har man brugt 32 pct. til afsætningsfremmende foranstaltninger, til forskning og forsøg har man brugt 30 pct., til produktudvikling har man kun brugt en 3-4 pct. Hvad det sidste angår, kan hr. Bjørn Westh måske have ret, men vi har også en produktudviklingslov.

Rådgivningen har kun fået 2 pct., hvorimod sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse har fået 22 pct. Det var hr. Bjørn Poulsen, der sagde, at både Aujeszkys syge og IBR har vist, at her er der et behov for solidaritet, for, at alle er med til at betale, fordi det ellers kun blev de sønderjyske landmænd, der skulle betale for Aujeszkys syge-bekæmpelse. Det er da rimeligt, at alle er med til at holde det høje veterinære stude, som vi er så stolte over.

Jeg skal til sidst sige, at vi selvfølgelig støtter lovforslaget, men jeg skal komme med en enkelt bemærkning til hr. Rønholt, for jeg synes nok, at debatten i hvert fald i medierne har været ført lidt ved siden af. Jeg beklager meget, at hr. Rønholt nu her fra Folketingets talerstol sammenlignede denne diskussion med HT-konflikten. Hvis man jævnfører denne konflikt med de ting, jeg sagde før om sygdomsbekæmpelse, Aujeszkys syge, IBR og andre ting, som alle skal være fælles om, synes jeg nok, at det er en skrap omgang at sammenligne med HT-konflikten. Det, som landbruget vil, er at være et stort, selvhjulpent erhverv, men vi ved, at dansk landbrug kun får ca. 3,4 pct. af den samlede produktion i tilskud, hvorimod andre EF-landes får 13, 14 og 15 pct. De penge bliver også opkrævet centralt.

Hvis ejendomsskatterne var kommet væk – men det kan der vist ikke skabes flertal for i dette hus – var landbrugets omkostninger blevet reduceret med 800 mio. kr. Så havde man måske mere sagligt kunnet diskutere det, men så længe man i statsligt, amtsligt eller kommunalt regi opkræver ejendomsskatter på 800 mio. kr., må vi også i fællesskab løse de problemer, som er nævnt her.